

Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kórodi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
9-11 óra között,
s Bolonya, Ester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. L. s. Ársa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

141. szám.

Brassó, Szombat, december 4-én.

II. évfolyam 1886.

Cselédeink ügyéhez.

Engem és egy pár jó barátomat évek óta foglalkoztat egy eszme, melynek megvalósítására most látjuk eljöttnek az időt, és ezen eszmére alapot, okot szolgáltatott cselédugyunk.

Köztudatu dolog, hogy Brassó városának majdnem összes cselédségét Csik- és Háromszékmegyék szolgáltatják; ezen megyékből ezerével jön ide a fiatal, romlatlan leány, hogy valamit keressen, mert a legtöbb ezen keresetéből még otthon nyomorgó szegény szüleit is segíyezni kénytelen.

Az a szegény csiki és háromszéki székely, kit szegénysége arra kényszerít, hogy gyermekeit, ha Oláhországba kivándorolni engedni nem akarja, ide hozza be szolgálni: azon jó reményben teszi ezt, hogy gyermeke itt azon családnál, melyhez beszegődik, tisztességes bánásmódban, erkölcsös nevelésben és gondos felügyeletben fog részesülni; és azon nyugodt tudattal hagyja itt leányát, hogy itt egy nagy városban a művelt társadalom ezen szerencsétleneket oltalmában fogja részesíteni.

Az a szegény, sokszor alig 12-14 éves leánygyermek pedig szülőitől bucsuzva, azon vigasztaló szavakkal marad itt, hogy hát jó gazdához, jó házhoz jutott, becsülje meg magát és jó dolga lesz.

De alig telik-mulik el egy rövid idő, és az a szegény, elhagyott, szerencsétlen leány tapasztalatlansága, de legtöbbször a gazdák vagy asszonyaik szeszélyei, rosszakarata miatt a legrosszabb bánásmódban részesítetik, a hatóságok által is nem ritkán és a legtöbbször ártatlanul büntetetik; s a sok és gyakori jogtalanság következtében, melyet sokszor éveken át eltűrni kénytelen, lelkét egy bizonyos elkeseredés, sokszor elfásultság tölti el, melynek következtében — mert itt egyedül, minden támasz nélkül, elhagyatva áll — csoda-e, ha lelkileg megromlik és ha idővel oda süllyed, hol évről-évre annyit elveszni látunk?

Ezen cselédek magyarok; ezeket a szegénység, a sors kényszeríti arra, hogy Brassóba jöjjenek, és ezek jobb sorsáról gondoskodni első sorban a brassói magyarság kötelessége.

Ha még azon jó időkben élnénk, mikor a cseléd a család tagjának tekintett, mikor annak teste és lelke fölött a család erkölce

örködött, és a mikor az a szegény csiki ember vagy asszony nyugodt lélekkel hagyhatta itt gyermekét: mások volnának a viszonyok és nem fejlődtek volna oda, hogy ma már akárhány cseléd, csak hogy az itteni rossz bánásmódtól szabaduljon, Romániába szökik, a hol rendesen biztosan elvész. De mikor napról napra tapasztaljuk, hogy cselédeink itt elhagyatva, oda dobva vannak egyesek és hatóságok tetszésének és önkényének; mikor látjuk, hogy ezen elhagyott cselédek erkölcsileg is hanyatlanak, mert minden erkölcsi támasz nélkül vannak: akkor ideje, hogy ezen tarthatatlan helyzet megváltoztatására a kellő lépéseket sürgősen megtegyük; és mert ezt többen átlátjuk, ideje, hogy a közöttünk lapangó eszmét, mely nem más, mint az, hogy egy cselédóvó együletet alakítsunk, meg is valósítsuk.

A kivitel nem nehéz, mert az aláírási iverk kibocsáttattak és a ki beáll, nem kötelezi magát egyébre, csak arra, hogy 3 éven át évenként néhány krajczárral fog járulni az egylet költségeihez.

Az egylet — ha kellő számu aláíró tag lesz — megalakul, egy helyiséget vesz fel, egy erre alkalmas egyént felfogad; a városon lévő cselédeket felhívja, hogy az egyletbe álljanak be és megállapítja, hogy minden cseléd minő díjt fizessen; és az egylet míg egyfelől a cselédközvetítést eszközli tagjai között ingyen, nem tagjai között pedig díjért, addig másrésről a cselédeket hatóságok előtt és esetleg a szolgálatadóval szemben is képviseli, a cseléd és gazda közötti differenciákat békés uton kiegyenlíti, díjakat tűz ki évenként a jó és erkölcsös magaviseletű, hű cselédek jutalmazására; az akaratukon kívül elnyomorodott vagy szerencsétlenül járt cselédeket segíyezi és ha szükséges, orvosi vagy kórházi gyógykezelésben részesíteti, vagy uti-költséggel látja el, stb. stb.

Nem kételkedem abban, hogy ezen egylet megalakításának szükségességét mindenki be fogja látni és hogy mindenki igyekezni fog az egyletbe belépni; hisz azon pár krajczár, melybe a tagság kerül, kevesebb, mint a mibe bárkinek egy cselédközvetítés kerül, a cseléd pedig, melyet az egylet maga elé tűz, sokkal humanusabb, sem hogy a felkarolást szükségessé ne tenné.

A brassói magyar társadalom az utóbbi években annyi és oly sok szép életjelét adta nemes gondolkodásának és oly humanus intézményeket létesített, hogy tulzás nélkül mondhatom, miszerint az utolsó pár év korszakalkotó lesz a magyarság itteni életében; ne késsünk tehát e korszakot még egy emberbaráti intézménnyel megörökíteni.

Dr. Weisz Ignác.

A kiegyezési ügyek. Tisza Kálmán magyar miniszterelnök gróf Taaffe osztrák miniszterelnökkel budapesti tartózkodása alatt ismételtén beható megbeszélést tartott a fenforgó kiegyezési ügyekben. Ezen értekezletek csupán a mindkét fél quota-regnicoláris küldöttségének eljárása ügyében eredményeztek meg egyezést s ennek értelmében a magyar quota-küldöttség december 4-én Budapesten, az osztrák quota-küldöttség ugyan aznap Bécsben alakul meg; e küldöttségek tulajdonképi tanácskozásai azonban csak januárban veszik kezdetüket. A nyerspetroleumvám kérdése még mindig vitás: a magyar kormány erre vonatkozó legutóbbi javaslataira az osztrák kormány még eddig érdemlegesen nem is felelt.

Milán király. A „Pol. Corr.“ a szerb követség által felhatalmaztatott annak kijelentésére, hogy teljesen koholt az a hír, mely szerint a szerb király ellen merényletet terveztek és őt Cetinyébe vinni szándékoztak volna. Megbízható belgrádi forrás szerint a hírt a szabadelvűek bocsátották szárnyra. A király csupán azért siettetett visszatérését vadászati kirándulásáról, mert a belgrádi gyárban cholera-gyanus betegedések fordultak elő. A király, dacára annak, hogy az orvosok lebeszéltek, naponként meglátogatja a beteg katonákat, kiket borral láttat el a királyi pinczékből.

Román lapszemle.

Volt egy idő, midőn a „Gaz.“ úgy elgondolkodott volt a muszkaországi pusztákon, olyan boldognak érezte magát, hogy már-már azt hittük, hogy ide hagyja ezt az országot s kivándorol a doni kozákokhoz. Nem tette, volt esze. Most meg a bakák híres országába lett szerelmes t. i. Bosnyákországba. Neki akár melyik jobb ország, mint ez a névtelen.

Miféle mágnes vonja most az ő elégedetlen lelkét Bosznia felé! Mi más, mint a limba, azaz: a nyelv-kérdés. Csak az ám az igazi boldog ország, nem Transylvánia! Bizony még felkerekedik és itt hagy minket a faképnél. Miből csináljuk akkor a román lapszem-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A szegénység átka.

— Regény. —
Írta: Brankovics György.
(Folytatás.)

(34)

— Hiszen fáj, fáj a veszteség nekem is; de hát lelkem, téged már megőszített a bánat s attól tartok, hogy egészségedet is tönkretesz a folytonos kesergés. Pedig hát nekem még nagy szükségem van a feleségre. . . . S aztán itt van Sándor is, a ki saját vérednél is jobban szeret.

— Milyen szép lett volna . . .

— Tudom: ha egy pár lehetett volna belőlük! No, de ki tudja . . . hátha jobb így. Sándor még rátalálhat szüleiére, ezek a szülők nagy urak s gazdagok lehetnek, a mi lányunk pedig egy szegény ispánnak a lánya volna, ha élne.

— Te talán . . . ?!

— Nos, igen. Kötelezettségünknek eleget tettünk, most már átadhatjuk neki a „naplót“. Ha az abban előforduló Ósdy név szüleiének nyomára vezet, nem fognak azok semmiféle szemrehányással sem illethetni, mert ime, épen most zártam le a tizezer forintról szóló számadásokat: a nevelésére fordított kiadások után még tizenkétezer forintot adhatok neki át.

— Hogyan? — kérdi Bolgárné, az íróasztalhoz

lépve s a számadásokba tekintve. — Azon tizezer forintból? . . .

— Hát igen, abból. Hiszen tudod, hogy minden évben buzát vásároltam a pénzén. Isten áldása volt rajta, soha se vesztettem. Az igaz, hogy biz ez több is lehetne, de hát tizenötezer forintba került a gyermek nevelése.

— Tizen . . . öt . . . ezerbe?

— Nem veszett kárba! Sándor műveltségére bármely hercegi család is büszke lehetne. Holnap rendelkezésére bocsátom a pénzt.

— Holnap? Tehát elveszítjük őt is?

— Dehogyan veszítjük, dehogyan veszítjük! — válaszolja Bolgár, nevének ősz fűrtit simogatva, — csak képviselővé választatjuk; hadd mutassa meg ott az országházban, hogy mit tud. Alkotmányos életünk hajnalát éljük, a tehetséges emberek előtt nyitva áll a pálya: még miniszter is lehet, anyjukom!

— Adjá Isten! Tiszta szivemből kívánom neki; hiszen alig ismertem különbséget közte és Róza között!

— Meg vagyok győződve, őszintén hálás lesz irántunk ő is! Szíve jó, jelleme tiszta, lelke nemes, esze szép, egy szóval: aranyos gyerek! . . . De nini, most jut eszembe, hogy ma még nem mondott jó éjszakát! Talán megint egy kocsi régi könyvet hozott a kastélyból s azokkal rontja a szemeit. Mindjárt az ágyba kergetem.

(Folytatása következik.)

A mi egyleteink.

Gondolatok Asráról.
(Folytatás.)

A színházat nem építő egylet iparkodásából jut eszembe, hogy az itteni iparegyletnek is tagja vagyok és ezekben nagyra becsülöm, hogy czimüknek megfelelőnek, mert ezek igazán csak azon iparkodnak, hogy mit se tegyenek.

Az iparegyletnek ezen iparkodásuk terén a legveszedelmesebb és legeredményesebb concurrence a kereskedelmi és iparkamara, melynek ugyancsak tagja kell hogy legyek, mert az állam executió útján hajtja fel rajtam a tagsági díjat.

Ezen kamara tekintetében régen gondolkodom, hogy miért is nevezik ezt tulajdonképen kereskedelmi és iparkamarának, mikor a kereskedelem és ipar tekintetében mit sem tesz, meg végre felkeresve a kamara helyiségét, magam meggyőződtem, hogy hát annak a tevékenysége a külvilág előtt nem is nyilvánulhat, mert ott évről-évre éjjel-nappal egyebet nem tesznek, minthogy a kereskedelmet és ipart egy kamarába zárják és ezért nevezik aztán kereskedelmi és ipar kamarának.

Bezzeg mennyire több életrevalóságról tanuskodtak a napokban, a prot. nőegylet éléskamarái és mily kézzel és szájjal fogható jelét adták éllemeségüknek.

lét. Ime ránk nézve lenne az ő kivándorlása a legnagyobb, legérzékenyebb veszteség! Szépen kell tehát bánni vele. Eleget simogatjuk...

Kállay a delegációban, még pedig az osztrákban, kijelentette, hogy a hivatalnokoknak Boszniában tudni kell valamelyik szlávnyelvet

Ez magánkívül örömet okozott a Gazetának. Bezzeg nem így van Transylvániában. Ide Debreczenből, Szegedről hozzák, küldik a hivatalnokokat, kik a magyar nyelven kívül más nyelvet nem tudnak. — Hát ezen lehetne segíteni úgy, hogy a mi hivatalnokaink is tudjanak egy olyan nyelvet, mely rokon a román nyelvvel pl. francziául, a Traján nyelvén: spanyolul vagy talán olaszul. Így aztán szent lenne a békesség. Ezzel meg lenne elégedve a „Gaz.”, mert az olyan hivatalnok, a ki a spanyol nyelvet jól beszéli, könnyebben megtanul románul.

Nem okos beszéd ez. Tudjon minden magyar hivatalnok latinul s ekkor aztán hamar lesz olyan helyzetben, hogy Badea Juonuval románul beszéljen. Pradfum-Prândiu-ebéd. No lám milyen könnyen kérhetne ebédet a magyar hivatalnok Badea Juontól! Az abszolutizmus alatt bezzeg, hogy minden hivatalnok tudott, irt, olvasott románul. Az volt csak a boldog világ; de ez a magyar constitutio, ez olyan nyakas valami.

Még a vasuti hivatalnokok sem tudnak latinul s így Isten adta jó román nationalistának, ki pompásan tudja a magyar nyelvet is, oda kell fanyalodni, hogy magyarul kérjen uti jegyet ebben az országban. Hát Romániában lehetne-e spanyolul kérni? Ejnye na, hisz az egészen más, hanem itt ebben az országban, hol olyan sok a román! Itt nem járja, hogy Debreczenből küldjenek ide hivatalnokokat.

Debreczen is még megjárna, hanem Szeged? Miért különb ez, mint amaz? Azért, mert Debreczen innen van e Tiszán s bele esik, ha kell Crisianaországba, míg Szeged soha sem lesz román város, mert tui fekszik a Tiszán s így arra van kárhoztatva, hogy örökösön magyar város maradjon.

No ez szép historia és geografia! Nem kell félni, majd beleun a „Gaz.” Boszniába is épen úgy, mint Russiába. De aztán miért szereti most olyan erősen? Azért, mert lehetett erről egy vezércikket penderíteni s ez most nem kicsi dolog, miután Kaulbars uti lapit kötött talpára s úgy ott hagyta a kedves bolgárokat, mint sz. Pál — ha igaz — az oláhokat. Csak aztán úgy is legyen, hogy soha oda vissza ne térjen, mint sz. Pál tette volt.

A sok beszédnek az a summája, hogy minden magyar hivatalnok, a ki ebben az országban él, tanulja meg a román nyelvet, akár a portugált; de a román nacionalista még ha tud, se tudjon magyarul. Így megélünk. Hát másképen nem-e? Bajosan, mert ime a „Gaz.” egy másik vezércikkben azt a tanácsot adja Trefortnak, hogy vigye el az egyetemet Kolozsvárról Debreczenbe; minek ott tartani azért a 40 román tanulóért.

Nem fogja az a Keletet soha civilizálni. Lám a bukaresti egyetemen maczedoniái csinczárók s más keleti fiúk is vannak! Az aztán tölti be misszióját, de a kolozsvári? Debreczenbe vele minél előbb: el vele a Maristu (Ménmarót) országába Crisianiába! Hát aztán Kolozsvár s az erdélyi ifjuság! Az erdélyi ifjuság menjen Debreczenbe. Kolozsvár ne busuljon,

Na de tagja is vagyok ám és pedig kedves kötelességből, minden nőegyletnek.

Ily nőegylet, sajnos, de csak öt van eddig városunkban, mert eddig csak öt felekezet létesített ilyen egyleteket és ha valamit sajnállok, azt igazán sajnálom, hogy nincs több ily nőegyletünk, mert hiába itt nyomtatásban elárulhatom gyengeségemet, hogy annyi nőegylete nincs a világnak, a hánynak én tagja lenni ne szeretnék és titokban szólva tettem is már lépéseket, hogy a többi felekezet is alakuljon nőegyletté; de sajnos, a mukkereknél fáradozásom dugába dőlt, mert ezen felekezetenél, mint értesültem, már csak egyetlen egy nő van; egyetlen egy nővel pedig másodmagammal nőegyletet alakítani nem merék, mert félek, hogy annyira majorisáltatnám, hogy még csak tisztességes minoritásnak sem felel meg.

Azt az időt, melyet a mukker-nőegyletnek szenteltem volna, most már a szépítő egyletre fordítom, — melynek tagja vagyok, — mert meggyőződtem, hogy ezen egylet tesz is sokat, mert felkeresi a város legszebb helyeit, hogy azokat szépítse.

Vannak ugyan, kiknek ez nem tetszik és kik azt akarnák, hogy az egylet nem a szép, hanem a csuf helyeket szépítse és ezek — persze az egész ráfogás! — azt is mondják, hogy az első időben sok nő azért sietett az egyletbe belépni, mert azt hitték, hogy a szépítés reájuk is kiterjed és hogy most már

mert oda majd csinálnak román egyetemet. Így véli a „Gazeta”?

Nem épen Debreczenbe küldi, ez tény; de hogy Kolozsvárral aztán mi lesz; azt csak mi fogtuk rá, mert felteszünk róla annyi nacionalista eszet, s magunkról is annyit, hogy hova néz és hova út a kanccsal mészáros.

A „Tribuna” egy olvasható cikket hozott a vámkérdésről. Ezzel róla elég dicsérően szólnak.

Czenkalji.

Még egy szó a székely kivándorlás ügyéhez.

Brassó, 1886. nov. 28.

Tekintetes szerkesztu ur!

Becses lapja ez évi 138. számának vezérczikke, ugyan e becses lapok 137. számában megjelent igénytelen soraimat jóformán megtépte.

Én vagyok az oka. Mért nem irtam részleteiben. Ha részletesen irtam volna, lehet, hogy véleményünk ez ügyben a kritika t. irányával teljesen egy volna. Engedje meg azért a m. t. szerkesztő ur, hogy pár szóval mondjam el megjegyzéseimet a kritikára vnnatkozólag.)

Azt mondja a kritika: „A fődolog: megakadályozni a kivándorlást. Ez az első lépés, ezen fordul meg az egész.” Valamint: „Ezt pedig elérni másképp, mint a hód-mező-vásárhelyiek terve által, ez idő szerint nem lehet.”

Ha elérni lehet szép dolog. De én bár tiszta szívvel óhajtom, hogy lehessen, azt hiszem, hogy nem, s ez idő szerint, épen nem lehet.

Nem lehet felfogásom szerint azért, mert a kivándorlás Romániába természetszerűleg fejlődött. Természetszerűleg azért, mert Romániába hamarabb lehet eljutni, mint Magyarországra s viszont hamarabb is lehet haza jöni.

Bár még sok olyat hozhatnék fel, mi okul szolgáltat a Romániába s nem Magyarországra valóvándorlás megszokására, azt hiszem a távolságok nagy mérvű különbsége is elég arra, hogy komolyan számot vessünk a Magyarországra vándoroltatás eszméjével. (!) Mert a távolság mindég természetszerű és leküzdhetlen akadályul fogna szolgálni. (!)

Ha mégis rá lehetne szoktatni erre a székelyeket; kérdés lehetne-e ez idő szerint? Azt hiszem, hogy ez idő szerint csak megkezdeni lehetne, s mire eljőne a nagy nap, a legjobb esetet véve is, vajjon nem telnék-e bele 20 esztendő.) S a végeredmény ekkor is mi volna? Mesteremberek vagy hivatalnokok, vagy kereskedők helyett, napszámosok volnának Magyarországon a székelyek.

Azt az eszmét nem kicsinylem egy szóval sem, hogy maradjanak itthon a hazának a székelyek. De a módot tartom kicsinyszerűnek oly fontos eszme megvalósítására.

S engedje meg a m. t. szerkesztő ur, hogy ki mondjam: Az az állítás, hogy a székely kivándorlást ez idő szerint másképp, mint a hód-mező-vásárhelyiek

1) Habár szokatlan valami egy cikkre adott válasza új megjegyzéseket közölni s ezt bizonyára nem is engedné meg szerkesztőség sehol, nehogy cikkirő közleménye ki nem adását másra magyarázza, eltérünk az általános szokástól s helyt adunk válasznak, megjegyezve azonban, hogy — mi nézetünket elmondván — újabb vitába nem bocsátkozunk. Szerk.

2) Nem hinnék.

azért nem lép be több nő, mert látják, hogy az ő szépítésükre mi gond sem fordítatik.

De hát édes istenem! kit nem rágalmaznak a rossz nyelvek?

De el fog tűnni a rágalom, ha kijelentem, mit biztos tudok, hogy a szépítő egylet a jövő intézménye, még nem most, hanem a jövőben akar majd tenni, mikor az új színház felépülve lesz, a mikor tevékenységét, — titoktartás mellett mondom! — az összes nőegyletekre is ki fogja terjeszteni, a mennyiben ezeknek netán szükségük lesz.

A kulturegyletnek hivatásomnál fogva — mert tanító vagyok, — kell tagjának lennem, és mert tanító létemre hivatalból vagyok tagja, ez pénzembe se kerül; de nem is kerülhet, mert hiszen úgy vagyunk fizetve, hogy sokszor nadrágunk sincs pénzre, (már t. i. zálogházba adni.)

És ezen egyletnél legnagyobb élvezetet nyújtanak a választmányi ülések és különösen az ott néha kifejlődő viták, melyeket, ha az ember a legéberebb figyelemmel hallgatja, sem tudja sokszor, hogy vajjon kulturegyleti, rabsegélyző, kiseddóvódai, takarékos és önszegélyző szövetkezeti, rongyos egyleti, vagy erkölcsnemesítő egyleti gyűlésen van-e az ember.

És itt megjegyzem, hogy világért sem azért hozom itt ezt fel, mintha a választmányi ülések ezen jellege engem a legkevésbé is feszélyezne.

(Vége következik.)

terve szerint megakadályozni nem lehet; nem győzött meg sem arról, hogy az által lehet, sem arról, hogy csakis az által lehet.)

Azt az állítást, hogy „a vasut tenné tönkre csak a székelyföldet” egy szóval sem indokoltam, s nem is csudálkozom, ha félremagyaráztattott. A kritikában ez áll: „vasut és ipar.” Én is mondtam azt, hogy a székelyek, „ha pénzük úgy van, egyszerre teremtsenek vasutat és ipart.” (4) Tehát a mint ebből látható, én sem vagyok halálos ellensége a székely vasutnak. Nem vagyok, sőt azt óhajtánám, hogy vasut és ipar egyszerre szülessék a székely földön.

De a vasutat nem tartom oly sürgősnek, mint az elszegényedett székelyek kiművelését. Sőt ha ehhez ma teljes erővel fogunk is, felfogásom szerint a vasut 5—10 év múlva sem volna késő.)

Az igaz, hogy a székelyföld rejt magában kincset. Vannak erdei, van márványa, köve, borvize, sőt van gyémántja is, népe alvó tehetségeiben. Ez utolsó kincset, a nép szellemi kincseit szeretném én a vasut által kiaknáztatni. A ma napság, a mai viszonyok között megnyíló vasut pedig felfogásom szerint nem ezeket, hanem az anyagi kincseket fogná kiaknázni.

A vasut az igaz, hogy elhordja a fát, követ. S míg abban tartana, jó időket hozna a székelyekre, mert kapnának munkát: a fa levágása, a kő és kőszén kiaknázása körül.

Még volt ilyenforma jó idő, például Gyergyóban, míg tartott a fában.

A külföldnek van szüksége fára és kőre s bizonyosan a külföldiek nagy favágó és kőásó telepeket hoznának létre a Székelyföldön s látszólag nagy ipari tevékenység jönne létre ott.

De ez az ipar felfogásom szerint nem lenne a kritikában emlegetett „biztos és szilárd alapokra fektetett ipar.”

Nemzetgazdasági szempontból látszólag talán jó lenne, mert emelné a forgalmat s jövedelmezne az államnak.

De a székelységnek társadalmi tekintetben semmit sem használna. (!) A székely ekkor, míg a kőben és fában tartana, otthon napszámoskodhatnék s a vasut áldásait valószínűleg a nagy vállalkozók s a külföld élveznék. (!)

(Folytatása következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Hangverseny. Ma este tartja a róm. kath. jótékonyági egyesület hangversenynyel egybekapcsolt zártkörű táncvigalmát a Nr. 1. szálloda nagy termében. Felhívjuk a közönség figyelmét ezen felette élvezetesnek ígérkező estélyre.

Bedő Albert országos főerdőmester több napi itt tartózkodása után csütörtökön este visszautazott Budapestre.

E. M. K. E. A sepsi-szent-györgyi jótékonykezelt nőegylet f. hó 11-én az E. M. K. E. javára közvácsorával egybekötött táncestélyt. A meghívót e zárszavak ajánlják legjobban: „A magyar nemzeti közművelődés oltárán kívánunk egy porszemmel áldozni. A nagyfontosságú eszme szolít áldozatra. Mi a közönség hazaszeretetére bizvást számítunk. Magasztosabb cél, nemzetiesebb eszme ennél még soha sem kérte a magyar állam fiainak és leányainak filléreit.” — Igaz!

Ötlábu tehenet hordoz helybeli tulajdonosa városszerte. Bámulója akad szegény állatnak quantum satis.

Német színház. Érdekes kísérletet tett Dorn színtárculata csütörtökön Goethe Egmontjának előadásával a classikai dráma terén. Tekintetbe véve az oly nagy szabású darab előadásának sokféle nehezégeit, a színpad szűk voltát, a nagy személyzetet is megkiváló darabot: mondhatjuk, hogy e kísérlet elég jól sikerült s a színigazgatónak ebbeli törekvését, jót nyújtani, csak elismerés illeti. Meltánytalan volna ilyenkor a bírálat teljes szigorával élni, s meg kell elégednünk, ha ily, minden tekintetben nagy igényekkel fellépő darabot csak félig meddig sikerült is érvényre juttatni. Deutschinger — kinek jutalomjátéka volt — a czigányszernpet játszotta. Sem alakja, sem hangja ugyan nem való Egmontnak, de szerepét jól megtanulta s a Goethe-féle költészet közepek tehetséget is magával ragad. Egészben véve elég jól fogta fel nehéz szerepét. — Erna kisasszony (Clärchen) szerepének különösen mozgalmas részletei sikerültek, kedves megjelenése s biztosan eljátszott szerepe biztosították sikerét. Bocka (Alba) és Rosen (Bruckenburg) helyükön voltak. Kimagasló, s a legszigorubb igényeket is kielégítő volt Nadler ur a különben egészen epizodikus Vonzen, az őrök szerepében. Kár, hogy Beethovennak gyönyörű „Egmont” nyitánya s a davab fontosabb mozzanataihoz irt zenéje részint a szükségelt próbák

3) De hol van a mód a pillanatnyi válság megakadályozására?

4) De egyszerre, felfutni mindent nem lehet. Ha van vasut, lesz ipar.

5) Ez már csakugyan felfogás dolga. Hosszu idő kérem 5—10 év s mire alapítja addig az ipart?

hiánya, részint a közönségnek a felvonások közti minden zenei hatást lehetetlenné tevő nyugtalansága, minden hatásától megfosztotta. A színház az utolsó helyig megtelt.

Brassó-Bolgárszegről a választott köztörvényhatósági román képviselők: Strevoiu Miklós, Romanu Lajos, ifj. Stinge János, Onaciu Sándor. Bolonyából: Petrescu Péter. Hosszúfaluból: Gavrus János, jegyző. A „Gazeta” Rusz János a türkösi jegyzőt is megtette románnak, s így írja nevét: Rusu; pedig magyar annak szíve, lelke.

Az elnyomott románok. Lugos város kérelmezte, hogy rendes tanácsu várossá lehessen. Ott üldözik még igazán a románokat! — Aradon meg román bankot akarnak állítani. Ott a románok helyzete tehát türethetetlen.

Orvosi bál Kolozsvárt. A kolozsvári Ferencz-József tudomány egyetem orvostanhallgatói a napokban tartották az e tanév folyamán rendezendő orvosbál rendező bizottságának alakuló gyűlését, mely alkalommal a bizottság elnökül Török János V. éves hallgató választotta meg, a bál protectorául ő hercegsége Lopkovitz R. tábornokot és Bornemissza János bárót sikerült a bizottságnak megnyerni, védnökül báró Josika tudorné és Purjesz Zsigmond egyetemtanárné ő nagysága kérték föl. Bál orvosok dr. Gencsy András törzssorvos és dr. Klug Nándor egyetemi tanár. A bizottság, élén tevékeny elnökével ez évben is mindent megteszen, hogy a kolozsvári orvosbál eddigi jóhírneve csorbat ne szenvedjen, s remélhetőleg most is mint mindig egyike fog lenni azon báloknak, melyen kolozsvár város előkelősége legjobban szokott mulatni. A bál jövő farsang feb. hó 17-re tűzött ki.

A vadházasságok Romániában megdöbbentő szaporodnak. Ennek okát nemelyek a polgári házasságban keresik, a hol az esküvés igen sok bajjal s költséggel jár. Mások megint az általános elszegényedést vetik okul. Lám a szabad Románia sem fené-kig tejfel!

A bukaresti „Telegraful”-nak azt írják Sofiából, hogy: „Eljövend az idő, midőn megtudandjuk, hogy miért választották Valdemárt bolgár fejedelemnek. Olyan tény volt az, a mely Bulgáriának előnyére fog válni. I. Rattenberg Sándor visszatérése tehát biztos. Ha a ruscsukiaktól függene, egy óra alatt megtörténne.”

Turnu-Mogurelli román városban is csinos postalópás történt, de csak a predeáli magyar postán vették észre s utasították vissza a levelet, melyben 23 százas helyett, tiszta papirost talált az államügyész. Halad a civilizáció le a Duna menten!

Ingatlanok bírói árverése. Türkösön a község házában 1886. december 10-én d. e. 9 órakor Dregei Reveica ingatlanai 195 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést a hosszúfalusi kir. járásbíróság fogatosítja. — Porta község házában 1886. december 10-én d. e. 9 órakor és Rozsnyó község házában d. u. 3 órakor Balcu Voicu Juon ingatlanai a portai fekvők 72 frt és a rozsnyói 15 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést bírósági kiküldött Udvarnok István segédtelekkönyvvezető fogatosítja. — Alsó-Moecsen a község házában 1886. december 11-én d. e. órakor Berbecia Todor Mária ingatlanai 252 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést a zernesti kir. járásbíróság fogatosítja.

Jó háziszser. Mindenki tapasztalatból tudja, hogy a hűlés, katarus, nátha, köhögés vagy más e féle rendesen nagyon könnyen vétetik orvosért csak nagyobb baj esetén küldünk. Egész másként áll ez azon családokkal, melyek a Horgony-Pain-Expeller néven ismert háziszserrel rendelkeznek. Mindjárt az első jeleknél bedörzsölteték azzal a fájós helyek, mire jótévő izzadság áll be, úgy hogy másnap már a baj legtöbb esetben eltűnt. Ezen feltűnő hatás a Pain-Expellert kedvelté tette s így mi is ajánlhatni véljük azt. A mint tudjuk, vannak 40 kros üvegesék, a mi pedig elég olcsónak mondható.

A közönség köréből. *)

Minden jó barátomnak szíves bocsánddrözlésemet.

Graeser Károly, kir. járásbíró.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. november hó 27-én.

Román papirpénz a 20 frankos	8.43 vétel	8.44 eladás
ezüstpénz a 20	8.38	8.42
Napoleon'or (aranypénz)	9.91	9.93
Török lira	11.25	11.28
Arany	5.88	5.90
Orosz papirrubel	118.—	118.25

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 13518. — 1886.

Hirdetmény.

Brassó város majorsági pénztárának 1885. évi számadása az összes hozzátartozó felszerelvényekkel, továbbá a hiányolás és kiderítésekkel, valamint a Brassó város közönsége vagyonának leltározásával, az 1886. évi XXII. t.-czikk 142. §-a értelmében a városi számvevőség irodájában (alsó nagy-utczai 519^a házszám alatt) 15 nap alatti közbetekintésre fel van fektetve.

Mi is azon hozzáadással tétetik közzé, miszerint szabadságában áll minden adózó félnek, az az elleni esetleges észrevételeit folyó évi december hó 13-ig az alulírt városi tanácsnál benyújtani.

Brassó, 1886. november hó 27. (595) 2—3 **A városi tanács.**

Arverési hirdetmény.

A Quittner S. csödtömegéhez tartozó, Derestyében (Brassó mellett) egész forgalomban levő szeszgyár az összes hozzátartozó melléképületekkel, mint hízóistállók, raktárak, lakházak stb., melyekhez a gyár tulajdonát képező vasúti sínek vezetnek a derestyé—hétfalusi vasúti pályaháztól, árverés útján egy évre és pedig 1887. évi márczius hó 6-ától — 1888. évi márczius hó 6-ig haszonbérbe adandó. — A gyár naponta 1500 métermázsas szeszt állíthat elő, míg az istállóba 600 drb. hízómarha kényelmesen beállítható.

Azok, kik e haszonbérre árverezni kívánnak, 1887. évi január hó 10-éig 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlati leveleiket alólírt tömeggondnoknál nyújták be. Árverezni kívánók kötelesek ajánlatuknak — mely 4200 forintnál kevesebb nem lehet — 5%-át készpénzben, takarékpénztári könyvecsében vagy értékpapírban óvadékképen az ajánlathoz csatolni. 1887. január 10-én d. e. 10 órakor a csödválasztmány jelenlétében szóbeli árverés is fog tartatni.

Ezen szóbeli árverés után a zárt ajánlati levelek fel fognak bontatni és a haszonbér tárgyát az fogja elnyerni, ki a szóbeli árverésnél vagy a zárt ajánlatlélben legtöbbet igér.

A közelebbi feltételek a délelőtti órákban alólírt tömeggondnok irodájában bárkinek rendelkezésére állanak, a hol a még kívánt értesítések szintén megadatnak.

Brassó, 1886. november 22. **Puscariu József,** ügyvéd, mint a Quittner S. csödtömeg gondnoka. (588) 1—3

Szám 2296. — 1886. tlkvi.

(554) 1—1

Arverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint az „Albina” takaré- és hitelintézetnek és az államkincstár végrehajtóknak Bereczky Gábor bolyai lakos végrehajtást szenvedett ellen 282 frt 17 kr. tőke, ennek első 58 frt 86 kr. részlete után 1884. évi január hó 1-étől járó 8%-os kamatja, 14 frt 10 kr. eddigi és 19 frt 35 kr. ezen kérvényt megállapított költségek, — továbbá a kir. kincstár 517 frt. s járulékeinak behajtása iránti végrehajtások ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Bolya községi 304. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—17. rendszám alatt Bereczky Gábor tulajdonánál fölvett s 1568 frtra becsült ingatlanságra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül az 1886. évi december hó 9-én délelőtti 9 óraja Bolya község házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonnyítvány alapján minden tlkvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók végrehajtató kivételével tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez bánatpénzzel letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. szeptember 5-én. A kir. járásbíróság m. telekvi hatóság.

Szám 2395. — 1886. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Wolff Mór ügyvéd végrehajtónak oláh-zsáskodi Barabás Tódor végrehajtást szenvedő elleni 10 frt. tőkekövetelés és 40 frt 93 kr. iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a segesvári kir. járásbíróság) területén levő. az oláh-zsáskodi 31. számú telekjegyzőkönyvben 80—83., 173, 212, 213, 336, 367, 414³/₅, 414¹/₅, 414¹⁰/₁₀, 461¹/_a, 461¹/_b, 464, 465, 512—514, 590—592, 724, 742, 746, 875, 878, 978—980, 1054³/₅, 1070, 1079, 1083, 1106, 1150, 1154, 1190, 1288, 1297, 1300, 1310, 1389, 1434, 1469, 1517, 1531—1533, 1558, 1579, 1695, 1836, 1930. és 1973. helyrajzi számú ingatlanokra az árverést 398 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi december hó 9-ik napján délelőtti 10 órakor Oláh-Zsáskod község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 39 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy

az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segesvár, 1886. szept. hó 21-én.

A kir. járásbíróság mint telekvi hatóság. Máthé Albert, kir. aljárásbíró.

Sz. 974—1886 tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A nagysinki kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy nagysinki Wonner János végrehajtónak Boldogvárosi Muntean Mária végrehajtást szenvedő elleni 39 frt tőkekövetelés és járulécai iránti végrehajtási ügyében a nagysinki kir. járásbíróság területén levő és a Boldogvárosi község területén fekvő a boldogvárosi 137. számú telekjegyzőkönyvben A+1—10, 13—16, 19, 21, 24—34, 37—42, 44, 46, 47, 49, 51—54, 56—59. rsz. alatt felvett ingatlanokra az árverést 968 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. december 9-én d. e. 10 órakor a Boldogváros község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis összesen 97 frt 80 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1886. július 24.

A kir. járásbíróság mint tlkvi. hatóság. Csernea, kir. aljbíró.

Szám 5661. — 1886.

Arverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közhírré tétetik, hogy Prod községének koresmároltatási és malom-joga folyó évi december hó 11-ik napján délelőtti 9 órakor Prod községében a község házában 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december 31-éig a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) a koresmajogra . . . 200 frt.
- 2) a malomjogra . . . 80 „

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzel az árverező biztos kezéhez letenni. — Zárt ajánlatok a nyilvános árverezés megkezdése előtt szintén elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek úgy Prod

község előljárásgánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belől bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. nov. 13-án.

A keresdi járás főszolgabírája Fodor.

(570) 2—3

!!Alkalmi bevásárlás!!

Van szerencsém az igen tisztelt közönség tudomására hozni, hogy Klastrom-utca 11. szám alatti divat üzletemben, a morvaországi lenáru gyárosok Schmidt J. Antal és fiaí urak által valódi lenárukból nálam állított bizományi raktárt, helyszűke miatt kénytelen vagyok az 1887. január 1-én felosztatni. Ez okból az e bizományraktáron levő valódi lenvásznak (különböző szélesség és minőségben) len-damasztgradelek, lentörülközők, asztalneműek, zsebkendők stb.

f. é. december 31-ig rendkívül jutányos gyári áron árusíttatnak el.

Együttal ajánlom kész felsők, muffok, különböző divatos ruhadísz és ruhakelmék, Schroll-féle chiffonok, vásznak, kész férfi- és női fehérneműek, szőnyegek, függönyök, valódi dr. Jaeger-féle gyapjuöltözetek és mindennemű kézmű- és divatárakban gazdagon felszerelt raktáromat.

Mély tisztelettel

(563) 2—5 **Temesvári István.**

Brassó, Klastrom-utca 11 és 563. sz.

Szám 883. — 1886.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. vallás- és közokt. miniszterium az 1886. évi november hó 13-án kelt 41074. számú rendeletével a hosszúfalusi állami felső népiskola épületénél szükséges javítási és átalakítási munkák helyreállítását 1521 frt 76 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogatosításának biztosítása céljából az 1886. év december hó 13-ik napjának d. e. 9 órájára a brassó-megyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhívattak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vo-

natkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Brassó, 1886. november hó 24-én.

(592) 2—2 **Koós Ferencz,** ki. tanácsos tanfelügyelő.

Szám 5769.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közhirrre tetetik, hogy Szász-Keresztur községének korcsomároltatási joga folyó évi **december hó 7-ik** napján délelőtti 9 órakor Sz.-Keresztur községében a község házában 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek hasznbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 1000 frt.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzel az árverező biztos kezéhez letenni. Zárt ajánlatok a nyilvános árverés megkezdése előtt szintén elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek úgy Sz.-Keresztur község előljáróságánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belül bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. november 13-án.

(598) 2—3 A keresdi járás főszolgabírója **Fodor.**

Szám 5661.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közhirrre tetetik, hogy Holdvilág községének korcsomároltatási joga folyó évi **december hó 10-ik** napján délelőtti 9 órakor Holdvilág községében a község házában 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek hasznbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) a községi korcsoma joga 500 frt,
- 2) a mezei " 400 "

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzel az árverező biztos kezéhez letenni. Zárt ajánlatok a nyilvános árverés megkezdése előtt szintén elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek úgy Holdvilág község előljáróságánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belül bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. november hó 14.

(569) 3—3 A keresdi járás főszolgabírója **Fodor.**

Szám 5672.—1886.

Árverezési hirdetés.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közhirrre tetetik, hogy Mese községének italmérési és malom-joga folyó évi **december hó 8-ik** napján délelőtti 9 órakor Mese községében a község házában 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek hasznbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) az italmérési jogra . . . 400 frt,
- 2) a malomjogra . . . 150 "

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzel az árverező biztos kezéhez letenni. Zárt ajánlatok a nyilvános árverés megkezdése előtt szintén elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek úgy Mese község előljáróságánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belül bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. november 13-án.

(568) 3—3 A keresdi járás főszolgabírója **Fodor.**

Szám 5874.—1886.

Árverezési hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közhirrre tetetik, hogy Szász-Szt.-László községének korcsomároltatási és malomjoga f. év **december hó 13-ik** napján d. e. 9 órakor Sz.-Szt.-László községében a község házában 1887. évi január hó 1-ső napjától kezdődőleg 1889. évi december hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek hasznbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) a községi korcsomajogra 900 frt,
- 2) a mezei " 400 "
- 3) a felső malomjogra 600 "
- 4) az alsó " 700 "

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzel az árverező biztos kezéhez letenni. Zárt ajánlatok a nyilvános árverés megkezdése előtt szintén elfogadtatnak.

Az árverezési feltételek úgy Szász-Szent-László község előljáróságánál, valamint az alólírt járás főszolgabírójánál a hivatalos órákon belül bármikor megtekinthetők.

Segesvár, 1886. november 21-én.

(581) 1—3 A keresdi járás főszolgabírója **Fodor.**

Mackart-csokrok

rózsa kartonnal

100 centimeter magas . . . 4 frt.
120 " " " " . . . 5 "

Ludwig Milke,

Bécsben, Mariahilferstrasse 74a. sz.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldicsért gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének Lipcsébe s kérje a „Betegbarát” című röpiratot. E könyvecskeben nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségekről szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszert is elegendő arra, hogy még a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elhárítható. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segélyével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek költségébe nem kerül.

Olesó és jó étel!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy újonnan berendezett vendéglőmben, a husszék mögött, Kórody-féle ház, 315. szám alatt — kitűnő és olesó ételek és italok kaphatók.

Egy vacsora — étlap után — csak 22 kr.

Havi bérlőket is jutányos áron elfogadok. — Kitűnő borok nagyban és kicsinyben házon kívül.

Kéri b. tömeges látogatásait

Makoldy Viktor,

vendéglős.

(600) 1—3

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

KOVÁSZNAI és KERESZTESY NŐI DIVAT- ÉS ÖLTÖNYRAKTÁRA

Brassóban, főtér

ajánlják a legnagyobb választékkal újonnan ellátott raktárukat, u. m. színes és fekete Lyoni selymeit, a legdivatosabb gyapju ruhakelmék, cachmirok és flanellek, női és férfi öltöny kelmék, posztók, valamint azokhoz tartozó legujabb plösch, vadbőr, toll és gyöngydiszek minden divatos színben.

Schroll Benedek-féle chiffon, chirting Inlet és amerikai vásznak (calicot) minden szélességben, piquet és barehettek, posztó és hárász téli nagy kendők a legszebb mintákban, továbbá dr. Jäger-féle normál gyapju-árak gyári raktárunkon a gyár árjegyzéke szerinti árakban találhatók.

Női és gyermek-karmantyuk, muffok, posztó- és nemezkalapok, formák, valamint hozzá illő diszek, u. m. bársony, toll, virag, csipke, atlasz, otomán és bársony szalagok (a picat) minden színben.

Továbbá legujabb mintájú csipke és jutte (Tunis) függönyök, salons és futószőnyegek, nemkülönben világhírű legjobb Clark-féle henger gépvarrócézna, D. M. C. horgolófonal, himzőselyem, gyapju és gyapot kötőfonalak és minden bellés kellékek.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi, sétaruhák (toilet) esőköpeny, felsők, Jaquettok készítésére

pontos kiszálgat és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Gróf Kálnoky Dénes ő excellentiája erdőségeiből
legujabb minőségű, fiatal

b ü k k t ü z i f á t

a mely I. rendű minősége által minden versenyt felülmúlt, alulírott a következő árban ajánl:

1 öl = 4 köbméter, 135—150 ctmtr. hosszú, díjmentesen a házhoz szállítva,
10 frt. 50 kr.

Nagyobb, legkevesebb 5 öl vételnél megfelelő engedmény.

Továbbá szerszám-fákat jutányos árban.

Rendelmények elfogadtatnak: Rátz Lajos ur fűszerkereskedésében a „Veres pipához”, Jorgu Barla urnál Bachmeier-ház, a színházzal szemben.

Süssu M. Eleonora megbízottja:
Süssu Meier.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legujabb divat szerint.

Laskai Árpád

(438) 12—20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virágsor 325. szám alatt)

ajánlja a t. cz. közönségnek az

ő s z i és t é l i é v a d r a

újonnan berendezett üzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női őszi és téli szövetekben, flanel, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olesó árak mellett készíttetnek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

Huzás már karácsonkor!

Kincsem 1 sorsjegy 11 sorsjegy 10 csak 10

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, váczi-utoza 6. sz.